

Иск, предявен на 26 април 2018 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-290/18)

(2018/C 249/20)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Costa de Oliveira и C. Hermes)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- да обяви, че Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 4, параграф 4 от Директива 92/43/ЕИО ⁽¹⁾ за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, като не е посочила 7 територии от значение за Общността в Атлантическия биогеографски регион, признати с Решение 2004/813/ЕО ⁽²⁾ на Комисията от 7 декември 2004 г., и 54 територии от значение за Общността в средиземноморския биогеографски регион, признати с Решение 2006/613/ЕО ⁽³⁾ на Комисията от 19 юли 2006 г. като специални защитени територии възможно най-бързо и в максимален срок от шест години;
- да обяви, че Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 6, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, като не е приела необходимите мерки за опазване, отговарящи на екологичните изисквания за видовете естествени местообитания от приложение I и видовете от приложение II, намиращи се в 7 територии от Атлантическия биогеографски регион, признати с Решение 2004/813/ЕО на Комисията от 7 декември 2004 г., и 54 територии от значение за Общността в средиземноморския биогеографски регион, признати с Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 г.
- да осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 4, параграф 4 от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна Португалската република е трябвало да определени като специални защитени територии 7 територии от значение за Общността от Атлантическия биогеографски регион, признати с Решение 2004/813/ЕО на Комисията от 7 декември 2004 г., и 54 територии от значение за Общността в средиземноморския биогеографски регион, признати с Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 г. в максимален срок от 6 години, считано от датата на приемане на тези решения. Въпросният срок е изтекъл съответно на 7 декември 2010 г. и на 19 юли 2012 г. Португалската република обаче все още не е определила територии от значение за Общността като специални защитени територии.

Член 6, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО изисква от държавите членки да определят по отношение на специалните защитени територии необходимите мерки за опазване, които според случая могат да включват подходящи планове за управление за конкретното място или като част от други планове за развитие, както и подходящи закони, подзакони, административни или договорни мерки, отговарящи на екологичните изисквания за видовете естествени местообитания от приложение I и наличните на териториите видове от приложение II.

Комисията счита, че приетите от Португалската република мерки, по-специално секторен план за Мрежата Натура 2000, както и други мерки, посочени от португалските органи, не отговарят на конкретните екологични изисквания на видовете естествени местообитания от приложение I и на видовете, включени в приложение II от Директивата, и следователно не могат да се разглеждат като „необходими мерки за опазване“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Директивата.

- ⁽¹⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109).
- ⁽²⁾ Решение 2004/813/ЕО на Комисията от 7 декември 2004 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета на списъка с обекти от значение за Общността за Атлантическия биогеографски регион (ОВ L 387, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 13, стр. 5).
- ⁽³⁾ Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район (ОВ L 259, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 21).

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 9 май 2018 г. — Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Дело C-311/18)

(2018/C 249/21)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Data Protection Commissioner

Ответници: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

Преюдициални въпроси

- 1) В случай че от частно дружество от държава членка на Европейския съюз (ЕС) се предават лични данни към частно дружество в трета държава за търговски цели съгласно Решение № 2010/87/ЕС ⁽¹⁾, изменено с Решение № 2016/2297 ⁽²⁾ на Комисията (наричано по-нататък „решението за СДК“), и тези данни могат да бъдат допълнително обработвани в третата държава от нейните органи за цели, свързани с националната сигурност, но също така и за целите на правоприлагането и провеждането на външната политика на третата държава, прилага ли се правото на Съюза (включително Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) по отношение на предаването на данните, независимо от разпоредбите на член 4, параграф 2 ДЕС във връзка с националната сигурност и разпоредбите на член 3, параграф 2, първо тире от Директива 95/46/ЕО ⁽³⁾ (наричана по-нататък „Директивата“) във връзка с обществената сигурност, отбраната и държавната сигурност?
- 2) (1) За да се определи дали е извършено нарушение на правата на дадено физическо лице чрез предаването на данни от Съюза към трета държава съгласно решението за СДК, когато данните могат да бъдат допълнително обработвани за цели, свързани с националната сигурност, кой е релевантният критерий за сравнение за целите на Директивата:
- а) Хартата, ДЕС, ДФЕС, Директивата, ЕКПЧ (или друга разпоредба на правото на Съюза); или
- б) Законодателството на една или повече държави членки?
- (2) Ако релевантният критерий за сравнение е посоченият в буква б), следва ли практиките в контекста на националната сигурност в една или повече държави членки също да бъдат включени в критерия за сравнение?